

Titel: Nogle iagttagelser i østersømrådet..., [NOGLE] 133-0030

Citation: "Nogle iagttagelser i østersømrådet..., [NOGLE] 133-0030", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_133-shoot-workidacc-1992_0005_133_NOGLE_0030/facsimile.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Noter iagttagelser i Østergötlandsområdet til betydning af sprogforbindelsesteorien.

Foredrag i det filologisk-historiske selskab d. 14/4 48.

- §1. Sprogforbindelsesteorien.
Hvid. Jakobson. Schwantzer sprogteori.
- §2. Iagttagelser af konvergerende processer.
Lundfeldt. Se ogs. Principes ang. skillehavetsprog m. m.
- §3. Lendesteorien.
Grammont.
- §4. Litterat. og leaen.
Derre ofte umuligt at adskille. $\text{?} \rightarrow$
- §5. Problemlens betydning.
Vigtigt at undersøge virkningen af de konvergerende faktorer
1° af hensyn til det genetiske slægtskabs teori og begreb (Jakobsons og Trubetzkys
2° - - - den genetiske kausalitet. (værdifuldt))
- §6. Problemlens behandling.
Vigtigen end teorier og hypoteser er iagttagelser. Man maa søge blotvæddelig
afforskede områder, hvor spog af helt forskellige oprindelse er blevet udtvær.
Der maa søges specifikke træk og anstilles en overvejelse sans parti pris.
Eft af de best. egne områder til betydning maatte væltes ad vane østergöt-
landsområdet. (Græsk-palæogisk egner sig f. ex. ikke. Særligt-danv. bndr.)
- §7. Læneforbindelser mellem baltisk og fransk.
- §8. Konservativisme i lydsystemet, men ikke i morfologien.
- §9. $\bar{e} \bar{o} > i \bar{u}$.
Støtte specifikt nok: segmentation; ned. tysk og danske dialekter, fr. ciel osv.
Rimik o [u].
- §10. Agd.
Læne teori m. m. (cf. Post); om dette fenomenets udbredthed i slensk.
- §11. Nasaltrykkel.
Udviklingen i gotlandsk (samt miške, miška).
Fransk har tendensen fælles med ungarsk. (Collander mod Jespersen.)
- §12. Partitivindtrykkel.
(og slensk)
- §13. Instrumentals prædikat i baltisk ligesom translativ i fransk. (?)
Kiellet 1902 (Ksh 12. 1801).
- §14. Lit. sp. paa - k ton i fransk. (Lundfeldt: Kan blyndingsændelser lænnes?)
- §15. Konklusion.

(889-14)

Karakteristisk, at alle udviklingerne ^{er skildret} i begge profamilierne,
til dels endda meget yngre (889, 10): det kan kun drøje sig om folles tendenser
Men specifikke er kun: 888, 12, 13, 14.

Noget indtægtsløst i Østergaardsdel til begrundelse af sprogsforbindelsesteorien.
Foredrag i Det filologisk-historiske selskab 19/4 43.

41. Sprogsforbindelsesteorien.

Beleggenheden medførte af Norman Birt (?): grupper af sprogtyper med visse fælles bygningstræk, der ikke beror paa genealogisk slægtskab.

Del i system og indhold af Brugskredsen. Jakobson 1931, ty. rds. TSLP IV. 4. kongres (Kb.).

Terminologi: Trækbeskrivelse paa Kong-kongressen: sprogsgrupper (systematisk ord.), sprogsfamilier (konstante byttilsvareligheder; genealogisk), sprogsforbind (andre ledninger).
betragtning - 7 viderh. en 3. slages typer (Schuchardt: tvend. skæbels klassifikation).
Sprogslægtskab (af Schuchardt-keillel) 1° genealogisk (familier; fælles oprindelse; ^{slægtskab} ^{slægtskab} ^{slægtskab});
2° typologisk (typer; ikke fælles oprindelse; kategori-korrespondenser);
3° skæmmet (forbindelse; fællestrekk paa geografisk nærtkab).

Polytoniske forbindelser: 1° Østasien (amobib., anam., malaj., jap., aiua, aivodisk [g'jakisk]),
2° Australafrika, 3° Amer. (a., 4° Østergaardsdel: su., no. (und. NV skell), ~~da.~~ da. dal.,
norv., dill., nordhavsbisk, lit., lett., lit., est., 5° sprogsgrupper øst.

Sibiriske forbindelser (sær. geografier og analoger som Kuvshinov og Zelenin): 1° monotonisk,
2° konsonantisk egenkorrelation (palatalisering, labialisering). Område:
Sibirisk m. undt. af de vestlige; sigøjnerprogr i Kaspian og Polen (men ikke andre sigøjnerprogr); fi.-ayr. m. undt. af de vestlige; centralb. tyrkisk (tatarisk m.m.,
tatarsk), men ikke i sigøjnerisk; mongolske dill. som kalmückisk o. fl.; nordkavk.
Omgivel paa alle sider af sprogsgrupper disse to egenkorrelationer: juktajisk, finsk,
lappisk og monotoniske men uden egenkorrelation; gitas. og ball. polytoniske;
sigøjnerisk, tydnisk. og især og armenske monotoniske uden egenkorrelation.
Kombinationer findes paa hele kontinentet ikke, kun i øst.

53 42. Indtægtsløst af konvergerende processer.

Sprogsforbindelsesteorien ikke saa ny; del nye er del mere vidne.

Samfund: Bl. erstatte af inf. m. brøbet paa enest. maad i gr., tyrkisk (S-alk.),
bily., rum., serbisk. Efterhaand best. art. i alb., bily., rum. (3 forskellige sprogsgrupper).
(5 forskellige sprogsgrupper) (3 typer med forskellige)

Konv.: perfonatisk sp. i et stort antal indlydende genealogisk slægtskab sprogs lang tilhørd.

Konv. art. i tysk, ungarsk, slovensk, serbisk. [PGG, 84.]

Keillel: kaldes det i germansk og (kuvajod) visene i finsk: minä olen kullat.
jag är kommit

etisk: 'bliv' til at omkomme paa og fremtid, men i tysk.

55 §5. Fondesteorien.

Grammont (1916-1924): Kilde gødt. halvdel af i: -a. samvæde lydige. kenderes det forklarer hele den lyd. v. betel.; i forhold her til er lydlovene kien formler.

- 1° Fonden til at samle artikulationerne omkring den uenkeorte del af gænen
- 2° - - artikulationsvækkelse.

10: *k₁ > s, *k₂ *k₃ > k; s > x, ð = i, u, v, k; o > a; samt p > p.

2°: parallelisme og v. betel. (som gænkst 1915 havde vist var mere almen).

56 §4. Forhold til v. betel. og laan.

Konginger 1° med det genetiske problem: skillet: parallelisme (skilled 1918 " Ling. hist. et ling. g. n. l. bl. ff. : g. n. > analyse (gen. > de, of osv.) (v. betel. person & tal); -s, -m: een generaliseret (ar., arm., isk -mi).

2°: med det hypotesiske problem: anmerk bliver app. betel. ved nabobord med tyk. betel.

3°: med v. betel. og laan (der ofte ikke kan adskilles, naar laan tages i v. betel. forhold (inf.-v. betel. v. betel. fra gænk; betel. art. fra bysk; hede d. betel. fra latin)). For laanbetel. ikke kan paasves, er v. betel. i de fleste tilfælde en hypotese ad hoc og en g. n. betel.

58 §5. Problemets betydning.

byljet at indkrede v. betel. af de konvergerende faktorer

- 1° af hensyn til det genetiske begrebets teori og begreb
- 2° af hensyn til den genetiske kausalf. og dispositioner.
- a) universelle kenderet. fonematiske analyse teori ugenueffektiv (Collin; g. n. betel.; g. n. betel.; g. n. betel.; g. n. betel. -v. betel. -v. betel.).
- b) specielle, men almen (kenderet og) dispositioner. bidt forklare skillets parallelisme; selv g. n., der overtages af forsk. befolkning, kommer i forsk. m. betel., forandrer sig i parallel betel.

Problemet om den genetiske udvikling: fildokumentet sigtet: Hvilke kriterier betragtes aftager/tiltager et karnsystem i omfang? (Simplifikation og komplikation af systemets antalforhold (vokaler, konsonanter): findes der ikke her ~~optimal~~ ^{maxima}, minima, optima (under forudsætning af at den sociale norm slapper)?

01 §6. Problemet behandlet.

begrebet end teorier og hypoteser is regtillægges.
 Man må se på tilstrækkelig videnskabelige områder, hvor sproget af helt forskellige oprindelse og helt omgaa af helt forskellige typer er blevet udtalt.
 fransk-pelagiske egner sig f. ex. ikke. Sanskrit-drauidisk bedre. End af de bedst egnede områder til betydning maatte vælges at forelægge i øst-egnsområdet.
 Der må se på specifikke træk og udvikler en overvejelse sans parti pris.

02 §7. Lærebøger mellem baltisk og finsk.

§8. Konservativisme.

gælder lydlovene og orddannelse princip, men ikke lydlovsreglerne.
 Estisk og litviske afledte satellitter. - For almen; ikke meget specifik; behøver ikke at styres af samarbejdet.

03 §9. $\bar{e} \bar{i} > \bar{e} \bar{o}$.

alike finske tekster ee oo (16. aarh.): tooni.
 Ligeaa i estisk, hvor der endnu skrives ee oo.
 diivras deentje lett. dievas pr. deiwas ork. deivai.
 Lett. 16. aarh. monofonier Mac Kenzie; lit. endnu i 17. aarh., distinktion af grammatikbetydninger og graf.
 Altmaa en helt ny proces, evt. fælles kendes.
 Man ikke specifik; fouché o. ft. segmentation; mul. fr. ciel, germaniske bl. a. danske diallekter; russ. o [ju], osv.

04 §10. Hfd.

Stemmestruktur eller -struktur.
 betragtes sig i store dele af det østslaviske område, bl. a. i ^{delvis} proletar, af k i enkelte dialekter. Spører der ad vort gennemsnit for et baltisk.
 betragtes sig i store dele af det baltiske område af en konsonant.
 7 nye lett. dial. (Lindholm) er \wedge i stavelsen for akcenten samtidig af lett. \sim = lit. \wedge :
 givras daivrs jivals (aiwas).

(12) ^{let} bændtjør på ^{let} letlandi ^{let} kvæddilij ^{let} og ^{let} (1900) (1900)
 I hvissles stød midtræd om en konjugation for stavelstæt og tæl af le, ? : i
 tilføle hvor en stavelse er blevet lang. Posti (Grundtægt der Erroreken tægtgerdshole
 (1942) fortæller det via et fortæskel tøjte i fort. m. kofjere tone, altran ligenom bermer.
 Om ^{let} ^{let} ^{let} kan fortællere på den måde, at behandlet af skiblene under
 sammenligning med dansk. Læstokeligheden er, at ordangspindlet ikke kendes.
 Gfjæen (let. ^{let}) er i slovensk fortællende, 'er i slovensk støjende.
 'har i gæsk været støjende.

Skolegen er uvæsentlig for vort problem, da først sig stans for sig. Det
 skilte sig sig om en kendes til at midføre byden?. Næppe specifikt nok,
 da meget indvold (semantik, anarkantok, tilbehørsprog).

07 §H. Karistyrkeend.

Impleficeser i lett., men lit. har rom. akk. instr. dat. gen. (fakt.) lok.
 I gætkid. illativ, postpos. -na : *šiemāi dievīšona (mīšāi mīšīšona)* : \rightarrow \rightarrow
 in m. acc. i lat. og ty.
 Deniken allativ, postpos. -p : *ševōp* . \rightarrow \rightarrow (lat. ad). (mīkō : mīkō.)
 kundes smagelig om frisk:
 mess. kodi-s-sa \rightarrow \rightarrow m. abl. ty. m. dat.
 elat. kodi-s-ta \rightarrow \rightarrow \rightarrow
 ill. koti-(h)in \rightarrow \rightarrow in m. acc.
 adess. kodi-l-la \rightarrow \rightarrow
 all. -l-ta \rightarrow \rightarrow at
 all. -l-le \rightarrow \rightarrow ad

kompendigt.

ing. káz-ban -ból -ba, -nāl -tól -hox
 šuperator \rightarrow , šublatur \rightarrow , šelatur \rightarrow .

felles disposition (eller kendes).

Med litauisk vid man for lid om karistyrkeendpositioner i det hele.

§12. Partitivitet.

lit. gen., fi. part. -geft = it. art.	kiittä on kirjoja	cià grà knygge
ostan kirjoja	rusiperku knygge	vittä
ostan kirjat	- knygge	vankeis

Men for en nærmere betragtning den forskelle.

i fi. part. naar verbet er beudet imperfektivt, alth. naar beudet perfektivt.
(jeg var ved at skrive brevet) (jeg fik brevet skrevet).

7 stor alub. kinde waarde søjpe en sammenheng; ff. fr. delingsartikel
(sølp sagt i stor alub. er det noget lignende).

13 §13. Instrumentalis prædikat.

i balisk og slavisk ligesom translative i fransk. (Skilleet 1802 i et foredrag i KSL
Lynes ved prædikat. XII.)

~~§13~~

§ 14. Imperativ.

Baltisk:

1° k-ipv. (eucharakterende i mod. lit. vognen og i de fleste dialekter):

1890v (strang)	-k	} -ki-me -ke -va -ta soft. -ki-š(i) -me-s(i) -ke-s(i)
kortabr (suuld)	-ki	

Ex. vēžū 'kører' (vēžū ša. borsage vaji og vogn): vēž-k etc.

vēžo-s(i) 'kommer kørende med noget, har med i vognen; bliver kørt': vēž-ki-s(i)

[Ogs. -kie; i kortabrisk anv. (Lilkenker 230), men det er k + ~~pv~~ pavn. -ie (i. e. opt.) etc. (Kumščat § 1094, ses)]

Men i r. lit. og i nogle dial. findes der foruden denne:

17 2° nül-ipv.:

Ankydas: dona mussu wysrudienau d' (Kutavskis 157) atleid mussu mussu kalibies... newed mus ingi pagunūma, bed gett mus rūg wissa pikta. Kat. 1612:

~~atleid~~ dūs Tuociūs (Kang 246 efter Ožėboki)

Katil opaa skjelte partikler som māt 'ee' (Zubaty 7FA 16.52).

Pl. eimē, eite, lett. eime eite (Lilkenker 230).

18 3° i-ipv.:

Ankydas: dona mussu wysrudienau dods' mussu ne. Daubrotskis 1579: faderov: ne wedi (Lilkenker 230). buastos duodi.

lykronisk identisk med 2. og 1. ind.

[Ogs. former med blot palatalisering: dial. vēžū (i dial. m. d. > d' + i), (ok. gl. i.); dūod' (Tuociūs) i taal. Baalka's kat. dūod', atleid' og 'ib' (Kang 246); (dial. op. Kang 246) er sine optakver. (Baalka's; zind' osv. ind. (Mezenberger KZ 49.25).]

(sāka' og r. lit. gialbiem ch. (Porcuński 28 n.) er sine optakver. (Baalka's; zind' osv.)

7 l. lit. har man kun ~~māt~~ former, der lader sig byde som i-ipv. eller som i-ipv.

Indskib (Ožėboki's okonnanis 2. luga edinstvennaro zue-ša, Zaveštija 22, 1 (1917) p. 85-116) ~~fortæller~~ viser, at de alle kan forklares som i-ipv. (p. 95 ff. 3, 115 ff. 2)

Ingen af de 3 dannelsemaader har stikker eller fyldestgørende genevirk forklaring.

614.2. 20 ⁷

i-ipv.:
~~1°~~ 1° ind. brønde ind for ipv. med fra alment symponisk, & hi ligger skille; ind. er optenav. kan sig vel paafuldende som normal befaaleform uden nogen kollekt.

2° i.-e. opt. 2. og. * -o15; taaleses Schlerker og Kuzenberger samt Boizziński 1901 (K ucropiu dopamz cnpayocnia b3 dactiöckaxz 330axz 1901 p. 21 ff.).
 Zubaty FFA 16.52: Mäthi vunde -iēs
 Wiedemann 112 indvender gaadeföld: "ed ind aber indkaldsformen (vgl. lat. es, es)°".

3° Brugmann Gud. ² II 1320, 1323 (og FF 12.127 ff.):
 kollekt. duodi = *duw-de (Fosik, Wiedemann 112). Brugm. Gud. ² II 2, 3, 100, 551, 571 (es!)
 Børster analogisk veds; da duodi bligg er ind.
 Zubaty FFA 16.52 (1904): adykt. veizd(i) < *veid-dhi, cf. veizd-mi
 Meillet, Msh. 12. ²³⁰ ~~230~~ tætter den = ind-ipv. (aoristisk atemalisk ipv.)
 + en partikel -i. (Nellig hentet fra optativ.)
duo = duw

23 ind-ipv.:
 Indvender igen positiv fra alment symponisk; ipv. ofte indlæst (dansk; net; syke og vel ide (Lindblom 687)).
 Dre due fac fer). Kan sig vel paafuldende indvender inden personen kollekt. indvender 686 (Fosik) hvor 3. personsformen bruges for alle personer; bruges denne ogsaa imperativisk, f. ex. i fortællingen.
 indvender 686: i-ipv. i anal. m. -ki-i-k. (indv. af Schlerker 230).
 (E. mener vistnok, det er ind.-formene, der bruges imperativisk.)
 (dog mener han at loll. g. 'du gaar' maarker best. paa atemalisk ipv. *ol, lat. ip. (tematisk ipv.))
 3° indvender (alm. docer) (indv. af Brugmann 572) (indv. af Zubaty FFA 16.52, 1904) FFA 16.53.
 (E. mener vistnok, det er ind.-formene, der bruges imperativisk.)
 (dog mener han at loll. g. 'du gaar' maarker best. paa atemalisk ipv. *ol, lat. ip. (tematisk ipv.))
 2° ~~2°~~ 2° taaleses Fortunator og hans elev Boizziński (K ucropiu dopamz cnpayocnia, Wiedemann 112 regner med denne antagelse, men inden begyndelsen. Børsterligheden er vok. -e, og her antages W. (63) *e > -e.
 indvender 686: i loll. indvender kan ved være < *vede, og i 2. pl. ipv. paa -et i loll. indv. kan der ligge en ipv. paa * -e loll. indv.

x) konstisk atemalisk ipv. Kædes af Meillet 1864 12. ~~230~~ 231. Sammenligner de ikke-prohibitive imperatives i armensk? Menner til aor. ipv.'s bygning i græ. t. Hyl lign paa lat.'s arkaiske karakter.

9) L'arménien, où seul l'imperatif aoriste a survécu en proposition positive et où l'imperatif présent est toujours prohibitif. [Et denne antagelse kunde underbygges, om der er en ipv. i tyrkisk.]

(236)
 Hjelmslev tænker i første række paa nss. havet i p. 9
 (sigt af Miklosch, Ugt.-gr. 4, 798), men tænkte paa
 paa skr. ca. det. ki-cd si- (men det sidste har ka). 25

k.-i.p. 10 1°: Brugmann (alm. doceret) Schlercher (alm. doceret): partikel x

De fleste har tænkt sig, at den er høj-i.p.
 tænkte paa sig til høj-i.p. og analogisk
 i partikel systemet (vcs-k. osv., 1885)
 efter im-k. osv. (se Zubaty PFA 46, 53.)

skr. ca. 75 que *k₃₀ + i Meillet 1881 12. 221 (1893)
 skr. sid. Osthoff, Perf. 357 anm.
 nst. -ko -ka, ved i.p. lund og, der Participle des lat. k.-Optativs (Ugt. b. d. 186 km. 9. 46
 skr. ham 185(v) Koc (skr. Koc kan trique v. i.p.) Koc 1807 ken 1888
 Brugn. Indr. 2 II 3, 1001 (i lituisk, l. Solomon) no. 11)
 „Etymologien er drinkel“ Pläki's 1926. 101

tilsv. blason, KZ 35. 463 ff. (1899):

Samkøbenhavn holder i hvert fald i et i - ki.
 Brugn. (i lituisk, l. Solomon) anvender analogi dannelse efter
veksen nül-i.p.: i-i.p. (Indr. C 1312).
 Schlercher (Comp. 551) anvender k + opt. i.
 højst muligt man i alle tilfælde var analogisk (Brugn. Indr. II 3, 567).

2 lituisk 230. Gfr. open. paa et k-s-k = estike den.

1 for hoved af Meillet (1881 12. 225 ff.), for at forklare akkenten om resultat af
Hybridisering. at anvender et det om et et for k-i.p.
for at forklare s har man tygt til indviklede hypoteser (Ugt. b. d. 7. Schmidt KZ 33. 157 ff.).
 Brugmann har af denne grund ment det var „imprudente“ paa s (for litauisk konjugation
auf - k(i), Ff 29 (1901-12) p. 404-9, var 408 f.). imprudent konjugation
 x) Novák, Z konjugace soubčáskové, Prag 1896, p. 35: stammeslavelic om imprudent
kunkū tiiki sl. tukū: sl. tyti, vaikyti: vajyti, plaukti: plauti.
Mozzenhager BGLS 217 ff. menter det er en imprudente bragt infinitiv med et k
ved de stille om for et tilfælde -gi o. Lya.
 #) „her im imprudente“ titl. 70.

~~Historisk~~ kan (flere af spørgsmaalingene er opv.)
 kan ikke nogen opr. giv., men syntaktisk i en del af spørgsmaalingene er fra indk.
 pres. k: g (y) (frisk er anna-k 'jeg giver ikke'; reflexiv: pesta 'vasker'
peste-k-se(n) 'han vasker sig'; i estisk presens: sure-k-se 'han dyr', y
 lignende i andre sprog: sp. ti. xanna-mme anna-ke
 og i lappisk. ^{*kme} ^{*kke}

kan fra dannes f. ex. i lappisk en jürru: tes 'være' te/hk/te [ht 'skal
 være, væ 7', og en hortalu ~~te~~ te-hk/te [s 'han skal være'. (norsk-lappisk
 former).

Estisk - Frisk jürru -k^aä-, hortalu -k^aö-

<u>jürru</u>	<u>anna-k</u> 'giv'	<u>hortalu</u>	<u>anta-ko-</u> (h)on 3. sg.
flestal	<u>anta-kaa</u>		<u>anta-ko-</u> (h)ot 3. pl.
<u>älä</u> ^k	<u>anna</u> ^k 'hi: giv ikke'	<u>älkää</u>	<u>anta-ko</u> 't: giv ikke'

består om det indg. -j- (vörj 'ved (hi)' jürru, väri-äl hortalu) kan
 forklares af *g (sammenlign med tehtä).

lit. -k kunde være af fransk oprindelse. ~~Men det vilde være~~
 bedre end alle de i tilfældet udsatte forklaringer, for sig.

Denne begrænsede undersøgelse viser kun fra falletrak hos langvarigt
natorkat og mange dyrkategoriens kendetegn.

$\bar{e} \bar{e} > \bar{e} \bar{e}$ ikke specifikt	karoverindvolden tvivlsom	positivt muligt indt. pers. —
ferstetad. tryk — —		
stift — —		

Imperativen synes at opvise en virkelig sammenhæng.

Udvendig set er det et læn, idet k' 'et er overført fra de første gruppe.

Men der er i indvoldens detaljer en dybere sammenhæng, som berettiger
til et tale om en fælles tendens:

Latinsk har i ældre tid et ipv.-løst system.

Balthiske tendenser i sin ældre periode udelukkende et ipv.-løst system,

idét den i.-e. tematiske præsentative ipv. opgives, og den i.-e. atematiske
advokative ipv. ad forskellige og/eller identificeres med indikativen.

(Vesentlig ved tilføjet af $-e$, som de simpelthen kan være ind. enden for 2. og.)

Det er fuldført i lithiske, som her er blevet stående ved det relative
opordelige, og har ladet sig nøje med at fuldføre denne første balthiske
tendens.

Optativens kortadvokativ-jussive udbrud, som er en følge
heraf, opvise i den lit. permissiv k -værdi og i slavisk.

Men de første gruppe manifesterer i en yngre periode af deres udvikling
en tendens til at tilvejebringe en ipv. Dette sker ved at benytte
indikativiske affixe og udforme dem på en særlig måde: k , idét dels
ved at de trænges ud af indikativen, fjernes fra indikativen (fi.
anna-n anna-l autaa..).

I denne tendens indgaa tendensen til at ~~rette~~ skilne jussive og kortadv.

Lithisk følger trop i alt dette: den anden balthiske tendens.

~~Latinsk kan det~~ Slavisk kan også ad deltagelse ved at
gøre optativen til en ipv.